

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/208/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116203091
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4116203091.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcov: 1. AGROSPOL 5. TM, s. r. o., so sídlom Tesárske Mlyňany, Hlavná 142, IČO: 34 118 381, 2. TerralInvestment, s. r. o., so sídlom Tesárske Mlyňany, Hlavná 124, IČO: 47 157 658, obaja zastúpení JÁNSKÝ & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Nitra, Štúrova 13, IČO: 47 249 650, proti žalovanému: Ing. Juraj Vodný, nar. XX. XX. XXXX, samostatne hospodáriaci roľník s miestom podnikania Tesárske Mlyňany, Štefana Moyzesa 274, IČO: 31 838 138, o vydanie kukurice, alternatívne o náhradu škody, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 12. decembra 2016 č. k. 10C/84/2016-150 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 15 ods. 2, § 42i zák. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, § 123, § 663, § 131 ods. 1, § 415, § 420 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. F. zapísanej na LV č. XXXX ako parcela registra „E“ parc. č. 230 výmera 2316 m² orná pôda, LV č. XXXX ako parcela registra „E“ parc. č. 266 výmera 18844 m² orná pôda, LV č. XXXX ako parcela registra „E“ parc. č. 261 výmera 26410 m² orná pôda. Žalovaný je podielovým spoluvlastníkom o rozsahu 1/2-ica v pomere k celku nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. F. zapísaných na LV č. XXXX ako parcela registra „E“ parc. č. 241 výmera 16724 m² orná pôda, LV č. XXXX ako parcela registra „E“ parc. č. 236 výmera 20843 m² orná pôda. Žalovaný s podielovou spoluvlastníčkou týchto nehnuteľností uzavrel dňa 25. 08. 2008 nájomnú zmluvu s prílohou. Rozhodnutím Pozemkového úradu v Nitre z 03. 05. 1992 číslo: 8/91 a z 08. 11. 1995 číslo: 38/95 bolo podľa § 15 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách schválené urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích poľnohospodárskych pomerov k predmetným pozemkom a pozemky boli dané do dočasného užívania Poľnohospodárskeho družstva v K. F. Poľnohospodárske družstvo v K. F. ako prenajímateľ a žalobca v 1. rade ako nájomca uzavreli 02. 01. 1996 nájomnú zmluvu, ktorej predmetom je okrem iného poľnohospodárska pôda v užívaní prenajímateľa, pričom v súpise parciel nájomcu z 01. 01. 1996 a ani v dodatkoch k zmluve nie sú tieto pozemky označené parcelnými číslami. Rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave z 18. 12. 1997 č. k. Z-2-33K 266/96-75 bol na majetok Poľnohospodárskeho družstva v K. F. vyhlásený konkurz. Správca konkurznej podstaty úpadcu prenajímateľa Ing. P. C. vyzval listami z 04. 11. 2016 žalobcu v 1. rade a žalobcu v 2. rade na uhradenie nájomného z predmetnej zmluvy. Okresný súd Nitra uznesením z 03. 06. 2013 č. k. 12C/175/2013-36 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 09. 09. 2013 č. k. 25Co/237/2013-96 zamietol návrh žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa vstupu na predmetné pozemky s odôvodnením, že pozemky žalobca v 1. rade obsiaľ, pričom predpokladaný zber

úrody je september 2013 a oprávnenie vlastníka na nakladanie s nimi nemožno postaviť nad záujem užívateľa s tým, že pokiaľ sa chce žalovaný domôcť svojich práv, má písomne vyzvať žalobcu v 1. rade na vrátenie a prevzatie pozemkov a žalobca v 1. rade je povinný pozemok do 30 dní po zbere úrody vrátiť a ak ho nevráti, má žalovaný možnosť obrátiť sa na súd so žalobou na vypratanie nehnuteľností, prípadne spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný vyzval žalobcu v 1. rade na jeseň 2013 na vrátenie predmetných pozemkov, vo veci sa viedlo aj trestné konanie a listami z 16. 04. 2013 a 17. 04. 2013 zakázal žalobcovi v 1. rade vstúpiť na predmetné pozemky. Žalobca v 1. rade si svoju povinnosť vydať pozemky žalovanému nesplnil, naopak, 01. 03. 2014 uzavrel so žalobcom v 2. rade dohodu o prenechaní užívania týchto pozemkov a na jar 2014 žalobca v 1. rade a v 2. rade obsiali pozemky kukuricou. Žalovaný podal na súd ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom rozhodol Okresný súd Nitra uznesením z 23. 05. 2014 č. k. 12C/86/2014-46 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 29. 09. 2014 č.k.7Co/526/2014-84 tak, že neodkladné opatrenie nariadil a zakázal žalobcovi v 1. rade užívať a vstupovať na predmetné pozemky vo vlastníctve žalovaného s odôvodnením, že žalovaný postupoval v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Nitre z 09. 09. 2013 č. k. 25Co/237/2013-96, pričom žalobca v 1. rade mu pozemky napriek jeho výzve nevydal. Žalobca v 1. rade pozemky užíva bez právneho titulu, pretože neexistuje žiadna zmluva uzatvorená medzi nimi, ktorá by ho oprávňovala pozemky užívať a takéto právo mu nevyplýva ani zo zákona č. 504/2003 Z. z. Žalobcovi bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené 18. 11. 2014 a žalovanému 20. 11. 2014. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. 11. 2014. Dovolanie žalobcu v 1. rade proti predmetnému uzneseniu bolo Najvyšším súdom SR uznesením z 26. 11. 2015 č. k. 4Cdo/262/2015 odmietnuté. Žalobca v 1. rade rešpektoval nariadené neodkladné opatrenie a na predmetné pozemky nevstúpil. Jeho právny zástupca listom z 24. 11. 2015 požiadal žalovaného o umožnenie zozbierať úrodu kukurice. Žalovaný jeho žiadosti nevyhovel a zozbieral úrodu kukurice o objeme 167,12 ton, ktorej kosenie, odvoz, čistenie, sušenie a naskladnenie mu faktúrou č. 2014419 z 10. 12. 2014 vyúčtoval P. V. SHR v celkovej výške 6.829,15 eura. Právny zástupca žalobcov listom z 09. 01. 2015 vyzval žalovaného na vydanie zozbieranej úrody, čo žalovaný nesplnil. Na Okresnom súde Nitra sa pod sp. zn. 10C/92/2014 vedie na návrh žalovaného spor, v ktorom sa od žalobcu v 1. rade domáha zdržania sa neoprávnených zásahov do jeho vlastníckeho práva s obdobnými pozemkami, ktorý nie je doposiaľ právoplatne skončený. Žalovaný vo veci podal návrh na pristúpenie žalobcu v 2. rade do konania, o ktorom súd doposiaľ právoplatne nerozhodol. Právny zástupca žalobcov sa v tomto spore vyjadril, že rozhodnutia Pozemkového úradu v Nitre o urýchlenom usporiadaní vlastníckych a užívacích práv k týmto pozemkom a nájomnú zmluvu z 02. 01. 1996 považujú žalobcovia za stále platné, pričom otcovi žalovaného boli za tieto pozemky vydané do náhradného užívania iné pozemky a dvojitém užívaním by sa žalovaný dopustil trestného činu, ktoré skutočnosti žalovaný poprel. V spore nebolo sporné, že vlastníkom, resp. nájomcom predmetných pozemkov je žalovaný, ktorý požiadal žalobcu v 1. rade o ich vydanie, pretože ich užíval, pričom žalobca v 1. rade predmetné pozemky žalovanému nevydal, ale prenechal ich čiastočne do užívania žalobcovi v 2. rade a následne ich obsiali osivom kukurice, ktorú úrodu zožal žalovaný. Žalobcovia sa v spore bránia tvrdením, ktoré je predmetom dokazovania aj v obdobnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10C/92/2014 a to, že žalobca v 1. rade je nájomcom predmetných pozemkov na základe nájomnej zmluvy z 02. 01. 1996 uzavretej s Poľnohospodárskym družstvom K. F. a žalobca v 2. rade na základe dohody z 01. 03. 2014 uzavretej so žalobcom v 1. rade. V spore bolo preukázané, že predmetné pozemky boli Poľnohospodárskemu družstvu K. F. pridelené do užívania na základe § 15 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb., ktorý bol zmenený a doplnený zákonom č. 571/2007 Z. z. z 25. 10. 2007 tak, že s účinnosťou od 01. 01. 2008 sa zrušil § 15 a do zákona sa doplnil § 42i, na základe ktorého rozhodnutie o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov stráca platnosť okrem iného dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia súdu o začatí konkurzného konania na majetok poľnohospodárskeho podniku a to aj vtedy, ak takéto rozhodnutie bolo vydané pred 01. 01. 2008. V spore nebolo sporné, že na Poľnohospodárske družstvo K. F. bol rozhodnutím 18. 12. 1997 vyhlásený konkurz, bolo však sporné, či aj toto rozhodnutie správneho orgánu zo zákona stráca charakter dočasnosti. Súd s poukazom na citované ustanovenie § 42i zákona č. 330/1991 Zb. dospel k záveru, že právne účinky rozhodnutí Pozemkového úradu v Nitre o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov zanikli dňom 01. 01. 2008, pretože Poľnohospodárske družstvo K. F. bolo v konkurze, a tak sa užívateľské pomery vracajú do stavu pred jeho vydaním, t.j. oprávneným užívateľom týchto pozemkov je žalovaný na základe jeho vlastníckeho práva, resp. titulom nájomnej zmluvy uzavretej s podielovou spoluvlastníčkou a uzavretá nájomná zmluva z 02. 01. 1996 a aj dohoda z 01. 03. 2014 sa tak stávajú právne neúčinné. Súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. 02. 2013 sp. zn. 15Co/280/2012 v obdobnej veci a aj na stanovisko dotknutého správneho

orgánu prezentované vo veci vedenej na súde pod sp. zn. 10 C/92/2014. Vzhľadom k tomu, že žalobca v 1. rade nie je od 01. 01. 2008 oprávneným držiteľom predmetných pozemkov, pričom aj podľa záverov prvého právoplatného rozhodnutia vo veci neodkladného opatrenia mal pozemky po výzve žalovaného žalovanému vydať, ktorú zákonnú povinnosť si nesplnil, nerešpektoval ani závery súdu v uvedenej právnej veci, ale naopak uzavrel dohodu so žalobcom v 2. rade a sporné pozemky spolu na jar 2014 obsiali osivom kukurice, na čo už bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd žalobcovi v 1. rade zakázal na predmetné pozemky vstupovať a užívať ich. Vzhľadom k tomu, že neoprávnený držiteľ je podľa § 131 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný vydať vec vlastníkovi spolu s jej plodmi a úžitkami, pričom na právne vzťahy neoprávneného držiteľa a vlastníka veci a nároky z nich nie je možné z dôvodu špeciálnej úpravy v Občianskom zákonníku použiť všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o vydaní bezdôvodného obohatenia, nie je žaloba žalobcov na vydanie kukurice dôvodná. Súd sa otázkou vlastníctva kukurice ako plodiny s poukazom na to, že žalobcovia nemali oprávnenie nakladať s predmetnými pozemkami nezaoberal, pretože nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby strpel opakované obsievanie pozemkov, ktorých je vlastníkom alebo nájomcom a na ktorých chce sám vykonávať poľnohospodársku činnosť žalobcami, ktorí sa rozhodli bez právneho titulu užívať cudzie pozemky na svoj vlastný prospech, čím sa obmedzuje vlastnícke a nájomné právo žalovaného a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky v obdobnej veci z 19. 03. 2008 sp. zn. 25 Cdo 1652/2006. Je nesporné, že žalovaný orbou zasiať plodinu v tomto prípade nezničil, ale ju pokosil až po jej vzídení a dozretí, ale vzhľadom na oprávnenú hrozbu trestného stíhania zo strany žalobcov, dospel súd k záveru, že žalovaný pristúpil k výkonu svojho práva bezodkladne po skončení tohto ohrozenia, a preto jeho postup nemožno chápať ako porušenie právnej povinnosti podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka a ani ako postup odporujúci § 415 Občianskeho zákonníka, ale je nutné ho považovať za výkon jeho vlastníckeho práva, resp. práva vyplývajúceho z nájomného pomeru, a preto súd nepovažoval za dôvodnú ani žalobu v časti náhrady škody. Pretože žaloba o vydanie veci nebola dôvodná a nebola dôvodná ani alternatívna žaloba o náhradu škody, súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 CSP, ale pretože v konaní úspešnému žalovanému žiadne trov nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote žalobcovia odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odvodnil tým, že žalobca v 1. rade nebol oprávneným užívateľom predmetných pozemkov, a to podľa súdu po 01. 01. 2008 s tým, že podľa záverov právoplatného rozhodnutia vo veci neodkladného opatrenia mal pozemky po výzve žalovaného žalovanému vydať, ktorú zákonnú povinnosť nesplnil, nerešpektoval ani závery súdu v uvedenej právnej veci a pozemky spolu so žalobcom v 2. rade na jar roku 2014 obsiali. Súd sa s odôvodnením, že žalobcovia nemali mať oprávnenie nakladať s predmetnými pozemkami, vôbec nezaoberal otázkou vlastníctva kukurice, nakoľko sa podľa jeho názoru žalobcovia rozhodli bez právneho titulu užívať cudzie pozemky na svoj vlastný prospech. Namietajú to, že odkaz na neurčité listinné dôkazy, predkladané súdu v iných konaniach alebo produkované účastníkmi v iných konaniach nemôžu byť bez ďalšieho podkladom na rozhodnutie v predmetnej veci, minimálne nie bez toho, aby ich súd v odôvodnení aspoň čiastočne obsahovo vymedzil, právne skvalifikoval a tieto svoje závery aj náležitým spôsobom, aspoň čo sa podstatných skutočností a okolností, z ktorých pri rozhodnutí vychádzal, týka, zrozumiteľne vysvetlil. Odôvodnenie rozhodnutia sa javí skôr ako výsledok vlastných úvah a odôvodnených záverov, ako kompilát dôvodov uvedených v spomenutých súdnych rozhodnutiach. Slovenský právny systém nie je postavený na judikátoch ako prameni práva, keď iné existujúce súdne rozhodnutia nezbavuje súd povinnosti náležite právne posúdiť ním prejednanú vec na podklade hmotného práva, pričom svoje závery musí pre konkrétnu vec tej konkrétne odôvodniť. Závery súdu sú neodôvodnené, v priamom rozpore s obsahom spisu, v priamom rozpore so základnými princípmi demokratickej spoločnosti, so základnými a ústavne chránenými právami na súdnu ochranu a zákonnosť rozhodovania všeobecných súdov, keď napríklad bez akéhokoľvek odôvodnenia súd konštatuje, že dňom 01. 01. 2008 nemal byť žalobca v 1. rade oprávneným držiteľom predmetných pozemkov, a to napriek tomu, že sa v súdnom spise nachádza nájomná zmluva zo dňa 02. 01. 1996, vrátane špecifikácie predmetu nájmu. Na druhú stranu, z inak neodôvodneného záveru súdu, že dňom 01. 01. 2008 nemal byť žalobca v 1. rade oprávneným držiteľom predmetných pozemkov, vyplýva, že pred 01. 01. 2008 oprávneným držiteľom bol. Okrem absolútnej neodôvodnenosti tohto záveru a to, či už z hľadiska faktického odôvodnenia súdom alebo z hľadiska neprípustnosti odôvodnenia v súvislosti s novelizáciou zákona č. 330/1991 Zb. ustanovením § 42i, práve s účinnosťou od 01. 01. 2008. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nevyplýva, prečo súd posúdil nájomnú zmluvu uzavretú dňa 02. 01. 1996 žalobcom v 1. rade s Poľnohospodárskym družstvom v K. F. ako neúčinnú. Absurdným a absolútne neodôvodneným je

záver súdu o tom, že v dôsledku vyhlásenia konkurzného konania na majetok Poľnohospodárskeho družstva v K. F. dňa 18. 12. 1997 malo prísť v spojení s ustanovením § 42i zák. č. 330/1991 Zb. k strate platnosti rozhodnutia Pozemkového úradu v Nitre o urýchlennom usporiadaní vlastníckych a užívateľských práv k pozemkom, a to dňom 01. 01. 2008, pretože poľnohospodárske družstvo bolo v konkurze, a tak sa užívateľské pomery mali vrátiť do stavu pred jeho vydaním, v dôsledku čoho sa mala stať neúčinnou aj nájomná zmluva z 02. 01. 1996. Z predmetného ustanovenia § 42i zák. č. 330/1991 Zb. nič také nevyplýva. Výklad, ktorým súd odôvodnil svoje rozhodnutie by predstavovalo hrubú a absolútne neprípustnú priamu retroaktivitu. Súd vyložil ustanovenie § 42i spôsobom, ktorý predstavuje neprípustnú priamu retroaktivitu, keď právoplatnosť uznesenia o vyhlásení konkurzu má spôsobiť zánik platnosti rozhodnutia pozemkového úradu, pričom tento účinok novelizovanej normy sa navyiac bez akéhokoľvek súvisu a odôvodnenia extenzívne vzťahuje aj na nájomnú zmluvu zo dňa 02. 01. 1996. Ak by výklad a aplikácia ustanovenia § 42i súdom mala byť, a to len čo sa týka rozhodnutia pozemkového úradu, a nie nájomnej zmluvy, akceptovateľná, rozhodnou skutočnosťou by muselo byť trvanie konkurzu poľnohospodárskeho podniku ku dňu novelizácie. Aj v dôsledku toho nesprávne súd vyhodnotil postavenie žalobcov ako neoprávnených užívateľov, pričom v dôsledku toho sa nesprávne nezaoberal ani otázkou vlastníctva kukurice zožatej žalovaným, aj keď nebolo sporné, že žalovaný ju nezasielal a ani nedopestoval. Uviedol, že odmieta záver súdu formulovaný v odseku 8 odôvodnenia, podľa ktorého mal žalobca v 1. rade pozemky užívať bez právneho titulu, pretože neexistuje žiadna zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným. Tento záver je zjednodušujúci, neopodstatnený a nesprávny. Súd tak bez ďalšieho nedôvodne odmieta fakt, že žalovaný nadobudnutím vlastníctva k predmetným pozemkom mohol vstúpiť do postavenia prenajímateľa v zmysle ustanovenia § 680 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Namietal tiež odvolávanie sa súdu prvej inštancie na skoršie rozhodnutia Okresného súdu Nitra, resp. Krajského súdu v Nitre v pripojených konaniach, keď v nich súdy dlhodobo a opakovane ignorujú právne skutočnosti, ako napríklad nevykonanie pozemkových úprav v predmetnom území, predčasnosť žalôb podaných žalovaným v iných konaniach, keď mal za predpokladu, že by sa aj nájom žalobcu v 1. rade skončil, najskôr postupovať v zmysle ustanovenia § 12a zák. č. 504/2003 Z. z. a obrátiť sa na príslušný pozemkový úrad, čo však neurobil. Zároveň žiaden súd až do nariadenia neodkladného opatrenia vo veci 7Co/526/2014 z 29. 09. 2014 nezakázal žalobcovi v 1. rade vstupovať na pozemky, užívať ich, hospodáriť na nich. Zároveň nebolo žiadnym výrokom súdu prikázané žalobcovi v 1. rade vydať pozemky žalovanému. Napadnuté rozhodnutie trpí vadami, rozhodnutie je nesprávne a vec nesprávne právne posúdená. Trpí nedostatkom dôvodov, preto je nepreskúmateľné. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu v prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalobcom prizná náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že obsah odvolania žalobcov považuje za samoúčelný. Súd sa žalobou zaoberal v širšom kontexte, rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil, zamerajúc sa pritom dôsledne na objasnenie svojich tvrdení. Uviedol, že má za to, že nájomná zmluva medzi žalobcom v 1. rade a PD je neplatná a neúčinná. Nájomná zmluva nešpecifikuje predmet nájmu, preto je neplatná pre neurčitosť. Nájomná zmluva bola uzavretá do roku 2000. S právnou fikciou žalobcov, že nájomná zmluva v zmysle § 12 ods. 1 zák. č. 504/2003 Z. z. trvá, nesúhlasí, pretože táto právna fikcia bola do právneho priadku zavedená až 01. 01. 2004, teda účinnosťou zák. č. 504/2003 Z. z. dovtedy platné nariadenie vlády č. 208/1994 Z. z. túto právnu fikciu tvrdenú žalobcami neustanovovalo. Správa konkurznej podstaty p. D.. P. C. potvrdil, že nájomná zmluva bola ukončená v roku 1999. Odvolanie žalobcov v časti uznania platnosti nájomnej zmluvy z 02. 01. 1996 je nejasné, keď neuviedli dôvody, prečo považujú nájomnú zmluvu za platnú. Odvolanie žalobcov nepredkladá žiadne argumenty, ktoré by reflektovali na porušenie procesných práv žalobcov zo strany súdu a boli dôvodom na odvolanie. Žalobcovia si na základe zaniknutej nájomnej zmluvy medzi poľnohospodárskym družstvom a ním vyvodzujú právo užívania pozemkov na základe tvrdenia, že touto nájomnou zmluvou prešli na žalobcu v 1. rade práva z rozhodnutia o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchléného usporiadania vlastníckych a užívateľských pomerov, ktoré boli zavedené v § 15a zák. č. 330/1991 Zb. Žalobcovia vychádzajú z premisy, že na základe nájomnej zmluvy nastal prevod právneho účinku rozhodnutia o bezplatnom náhradnom užívaní v zmysle § 15a zák. č. 330/1991 Zb., ktoré bolo vydané PD. Dôsledkom tohto tvrdenia žalobcov je, že si uplatňujú právo užívania na základe rozhodnutia, ktoré pozemkový úrad vydal PD. Takéto tvrdenia žalobcov však neobstoja. Na žalobcov sa nikdy nevzťahovala právna úprava § 15a zák. č. 330/1991 Zb. PD bola subjektom právnej povinnosti, avšak zo zákonného ustanovenia vyplýva, že subjektom povinnosti bol výlučne poľnohospodársky podnik, ktorému v zmysle zákona vznikol zákonný nájom. Zákon vymedzuje okruh subjektov právnej povinnosti explicitne. Z

uvedeného vyplýva, že o rozhodnutie o bezplatnom náhradnom užívaní v zmysle zák. č. 330/1991 Zb. nemohli žalobcovia nikdy požiadať, pretože ani jeden z nich nie je subjektom povinnosti, ktoré predpokladalo ustanovenie § 15 zák. č. 330/1991 Zb. Žalobcovia tvrdia, že PD prenieslo práva z rozhodnutia o bezplatnom náhradnom užívaní na žalovaného nájomnou zmluvou, čo však z tejto zmluvy nevyplýva. Rozhodnutie o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov sú individuálnymi správnymi aktmi orgánu verejnej moci a sú adresne určené pre ten subjekt, ktorý zákon predpokladá. Zákon č. 571/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 330/1991 Zb. vypustil zo zákona § 15 s účinnosťou od 01. 01. 2008, pričom právne vzťahy založené týmto ustanovením upravil v § 42i zák. č. 330/1991 Zb. Súd v rozhodnutí judikoval, že § 42i je prejavom nepravnej retroaktivity, teda vzťahuje sa na právne vzťahy založené v minulosti, ale upravuje ich právny režim do budúcnosti. Vyplývajú z uvedeného, rozhodnutia o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov pre PD zanikli ex lege pro futuro dňom účinnosti zák. č. 571/2007 Z. z. a od tohto dňa užíva žalobca v 1. rade preukázateľne predmetné pozemky neoprávnene. Oprávnenosť užívania predmetných pozemkov pred 01. 01. 2008 súd neskúmal. Napriek tomu, že žalobcovia tvrdia, že súd neposúdil iné právne tituly žalobcov na užívanie predmetných pozemkov, uviedol, že žalobcovia žiadnym právnym titulom, ktorý by obmedzoval jeho vlastnícke právo nedisponujú. Argument žalobcov, že súd nezobral do úvahy nevykonané pozemkové úpravy neobstojí, pretože v budúcnosti vykonané pozemkové úpravy nezakladajú žalobcom právo na súčasné bezprávne užívanie predmetných pozemkov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcov odmietol.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedli, že v konaní bola predložená platná a účinná nájomná zmluva, ktorej predmet bol definovaný v jej prílohe. Špecifikácia predmetu nájmu bola spracovaná k 01. 01. 1996, teda ku dňu bezprostredne predchádzajúcemu dňu podpisu nájomnej zmluvy. Nájomná zmluva bola registrovaná v katastri nehnuteľností. Parcely, z ktorých mal žalovaný neoprávnene zobrať úrodu vo vlastníctve žalobcov, išlo o parcely registra „E“, pričom príkladá vyznačenie parcely registra „C“ parcely č. 268 na mape katastrálneho územia F., ktorá je pre toto katastrálne územie špecifikovaná ako predmet nájmu v prílohe nájomnej zmluvy zo dňa 02. 01. 1996. Z týchto máp vyplýva, že všetky parcely registra „E“ sa nachádzajú na spomínanej parcele registra „C“, ako parcele obhospodarovanej pôvodným poľnohospodárskym družstvom v K. F., teda na parcele, na ktorú mal žalobca v 1. rade uzavretú nájomnú zmluvu. Čo sa týka preukázania existencie nájmu k predmetným parcelám, žalobcovia predložili predmetnú nájomnú zmluvu. Na druhej strane žalovaný nepredložil jediný doklad o tom, že by sa nájomná zmluva nemala vzťahovať na predmetné parcely registra „E“. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadom prejednanie nájmu do roku 2000, uviedol, že fikcia obnovy nájmu nebola zavedená až zák. č. 504/2003 Z. z., ale bola upravená už v Občianskom zákonníku v § 676. Keďže prenajímateľ nepodal návrh na vydanie veci alebo vypratanie nehnuteľnosti na súde, v zmysle citovanej právnej úpravy sa nájom do účinnosti zák. č. 504/2003 Z. z. obnovoval vždy na 1 rok a po účinnosti tohto zákona sa obnovoval na dobu 5 rokov. Poukázal tiež na ustanovenie § 680 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak dôjde k zmene vlastníctva prenajatej veci, vstupuje nadobúdateľ do právneho postavenia prenajímateľa, žalovaný teda nemá možnosť domáhať sa vydania vlastných pozemkov. Žalobcovia nikdy netvrdili, že by nájomnou zmluvou mali na žalobcu v 1. rade prejsť práva z rozhodnutia. Právo užívať pôvodné vlastnícke parcely oprávnených osôb, titulom ktorých boli v postavení oprávnených osôb a na podklade ktorých boli týmto pôvodným oprávneným osobám vydané takzvané náhradné pozemky, zostalo na pôvodnom poľnohospodárskom družstve, avšak toto ho v rozsahu ním takto užívaných pozemkov zmluvne previedlo na žalobcu v 1. rade. Družstvo teda na základe rozhodnutia pozemkového úradu vydalo oprávneným osobám náhradné pozemky, pričom ostatné prenajalo žalobcovi v 1. rade. Znenie ustanovenia § 42i neumožňuje určiť, kedy majú stratiť rozhodnutia platnosť, keďže po účinnosti novely, teda po 01. 01. 2008 neprišlo k skutočnosti, s ktorou zákon spája stratu platnosti rozhodnutia. Toto potvrdzuje aj stanovisko Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 21. 02. 2017. Vyplýva z neho, že stav náhradného užívania sa do vykonania pozemkových úprav v danom prípade nemení. Žalobcovia tvrdili, že rozhodnutie o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov stráca platnosť schválením vykonania projektu pozemkových úprav, teda do vykonania projektu pozemkových úprav je platné. To teda vylučuje právo domáhať sa žalovaným užívaním aj predmetných pozemkov, aj brať z nich úrodu. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedol, že popiera tvrdenia žalobcov ohľadne platnosti nájomnej zmluvy zo dňa 02. 01. 1999, platnosti rozhodnutia o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a platnosti dohody o prenechaní užívania uzatvorenej medzi žalobcami v 1. a 2. rade. Žalobcovia si právny titul na užívanie predmetných pozemkov odvodzujú od subjektu Poľnohospodárskeho družstva v K. F.. PD vzniklo transformáciou JRD Družba ČSSP K. F.. V roku 1990 upravila druhá časť zák. č. 229/1991 Zb. užívacie vzťahy medzi bývalým JRD a oprávnenými osobami. Na základe uvedeného vznikol medzi PD a oprávnenými osobami nájomný vzťah. V nadväznosti na komplikovanosť užívacích vzťahov zaviedol § 15 zák. č. 330/1991 Zb. možnosť zrealizovať v oblasti pozemkových úprav zjednodušené a zrýchlené postupy. Dňa 02. 01. 1996 uzatvorila PD ako prenajímateľ nájomnú zmluvu so žalobcom v 1. rade. Nájomná zmluva obsahuje špecifikáciu poľnohospodárskych pozemkov len podľa registra parcely „C“, z ktorého nie je možné určiť parcelné číslo a jeho umiestnenie v teréne, ani vlastnícke vzťahy k nim. Nie je preto možné špecifikovať, ktoré konkrétne pozemky sú predmetom nájomnej zmluvy. Nájomná zmluva má vo vzťahu k prenajímaným poľnohospodárskym pozemkom charakter podnájomnej zmluvy, nakoľko PD tieto poľnohospodárske pozemky sama prenajímala od oprávnených osôb. PD následne vypovedalo nájomné zmluvy s oprávnenými osobami. Reakciou žalobcu v 1. rade na výpovede PD pre oprávnené osoby bolo, že sám uzatvoril nové nájomné zmluvy práve s oprávnenými osobami, predmetom ktorých sú poľnohospodárske pozemky z nájomnej zmluvy zo dňa 02. 01. 1996. Žalobcovia tvrdia, že tie isté poľnohospodárske pozemky si prenajímajú jednak od PD, a jednak od oprávnených osôb. Zo strany oprávnených osôb by v tomto prípade išlo o bezdôvodné obohatenie, nakoľko by prijímali nájomné za tie isté poľnohospodárske pozemky od dvoch subjektov a rovnako by žalobcovia museli platiť duplicitné nájomné za užívanie tých istých pozemkov. V roku 1997 vstúpila PD v K. F. do konkurzu, pričom správca konkurznej podstaty D.. C. potvrdil, že neprenajíma žiadne poľnohospodárske pozemky na základe nájomnej zmluvy. Vo vzťahu k užívaniu predmetných pozemkov, na ktorých vzišla úroda kukurice, ktorá je predmetom žaloby, tieto nemohli byť predmetom nájomnej zmluvy z 02. 01. 1996, pretože na predmetné pozemky sa nevzťahoval zákonný nájom podľa § 22 ods. 2 zák. č. 229/1991 Zb., pretože oprávnené osoby požiadali PD o ich vydanie na vlastné obhospodarovanie a predmetné pozemky neboli nikdy predmetom iného zmluvného nájmu medzi oprávnenými osobami a PD. Rozhodnutia OPÚ ako individuálne správne akty boli v zmysle § 15 ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb. vydané pre explicitne vymedzené subjekty. Vypovedaním nájmu tých zmlúv medzi PD a oprávnenými osobami, zaniklo PD akékoľvek subjektívne právo k poľnohospodárskym pozemkom, ku ktorým sa viazalo rozhodnutie OPÚ Nitra. Samotným vypovedaním nájomných zmlúv zo strany PD prišlo k zániku práv a povinností z rozhodnutia OPÚ Nitra rovnako pre oprávnené osoby, ako aj pre PD. Zmluvný prevod práv a povinností z rozhodnutia OPÚ ako individuálneho správneho aktu pokladá za protiprávny. Teória práva pripúšťa možnosť prenosu práv a povinností z individuálneho správneho aktu na tretiu osobu výlučne s vecou, na ktorú sa vzťahuje. V takomto prípade musí byť prenos práv a povinností v zmluve špecifikovaný a v prípade nehnuteľností v písomnej forme. Prevod práv a povinností z rozhodnutia OPÚ na žalobcov je tiež vylúčený z explicitného vymedzenia subjektov práv a povinností podľa § 15 ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb. Keďže všetky predmetné pozemky nadobudol zmluvne, zaniklo vlastnícke právo oprávneným osobám a zánikom vlastníckeho práva zároveň zanikli aj rozhodnutia OPÚ v zmysle § 42i zák. č. 330/1991 Zb.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcov (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcov vo veci samej je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca v 1. rade sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil žalovanému povinnosť vydať mu minimálne 3,045 ton kukurice a žalobca v 2. rade žalobou požadoval, aby súd určil žalovanému povinnosť vydať mu minimálne 108,70 ton kukurice, ktorú zožal 03. 12. 2014 na parcele č. 230 orná pôda o výmere 2316 m² evidovanej na katastrálnom odbore Okresného úradu Zlaté Moravce pre obec K. F., k. ú. F. a ak žalovaný v stanovenej lehote kukuricu nevydá, aby súd určil, že je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 639,492 eura podľa výnosov z minulých rokov 13,24 t/ha za priemernú cenu 175 eur/t a žalobcovi v 2. rade sumu 19.022,57 eura určenú rovnakým spôsobom, obe sumy s úrokom z omeškania od 04. 12. 2014 do vydania veci, resp. do nahradenia jej hodnoty, s odôvodnením, že žalovaný pozbieral úradu, ktorú zasiali žalobcovia na pozemkoch, ktoré majú v dlhodobom užívaní.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

10. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je tiež právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

11. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a vylučujúcej ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 191 a § 220 ods. 1 CSP, m. m. I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 378 CSP).

12. Rozhodnutiu súdu vo veci samej musí predchádzať činnosť súdu zameraná na zistenie skutkového stavu, t. j. dokazovanie zodpovedajúce garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach, najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že princíp rovnosti zbraní vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej situácie, než v ktorej je jej žalovaný (K. c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. júna 2002, § 45). Právo na kontradiktórne konanie zase znamená, že procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale i zoznámiť sa so všetkými ďalšími dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim. Princíp rovnosti zbraní vyžaduje, aby každá strana mala rovnakú možnosť predkladať alebo navrhovať dôkazy na podporu svojich tvrdení (Dombo Beheer B. V. c. Holandsko z 27. októbra 1993).

13. Na základe zásady kontradiktórnosti by súdne rozhodnutie malo vychádzať predovšetkým z výsledkov konfrontácie strán v spore, z ktorých každá musí mať možnosť vyjadriť sa k požiadavkám a tvrdeniam druhej strany a právo na to, aby sa vypočuli jej argumenty.

14. Procesný postup súdu je faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Odvolací súd po preskúmaní danej veci a konania, ktoré jej predchádzalo, zistil, že súd prvej inštancie v danej veci nedostatočne zistil skutkový stav veci a pri svojich skutkových záveroch nevychádzal z vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie v danej veci rozhodol na pojednávaní dňa 12. 12. 2016, pričom v zápisnici z pojednávania je zaprotokolované, že súd sa oboznámil so spisom sp. zn. 10C/92/2014. Dôkaz listinou sa pritom podľa § 204 CSP vykonáva tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah, pričom to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené. Keďže v danom prípade nešlo o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený, mal súd listinu alebo jej časť, teda v danom prípade listiny z tohto spisu, ktoré chcel oboznámiť prečítať alebo oboznámiť ich obsah, čo však súd prvej inštancie neurobil a v zápisnici ani neuviedol, ktoré listiny z tohto spisu oboznamoval a následne, po vypracovaní rozsudku spis 10C/92/2014, v tom čase sa nachádzajúci na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 5Co/505/2016 vrátil krajskému súdu. Z uvedeného dôvodu však nie je zrejmé, ktoré listiny boli z tohto spisu oboznámené a čo z nich súd zistil, pričom potom niektoré skutkové zistenia, uvedené v napadnutom rozsudku zo spisu nevyplývajú, pričom nie je zrejmé, z akého dokazovania súd prvej inštancie k týmto záverom dospel (rozhodnutie Pozemkového úradu v Nitre z 03. 05. 1992 č: 8/91 a z 08. 11. 1995 č. 38/95, preukázanie pridelenia predmetných pozemkov do užívania PD K. F.). Rozhodnutie Pozemkového úradu v Nitre z 08. 11. 1995 č. 38/95 sa nachádza v spise OS Nitra sp. zn. 12C/175/2013, ktorý je pripojený k tomuto spisu, ale to, že by tieto listiny boli z neho oboznamované zo spisu tiež nevyplýva a vykonanie týchto dôkazov stranami navrhnuté nebolo. Vychádzajúc z uvedeného potom skutkové zistenia súdu, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a právny záver súdu prvej inštancie je potom predčasny. Z dokladov predložených v spise vyplýva, že žalovaný je vlastníkom a ohľadne niektorých nehnuteľností spoluvlastníkom nehnuteľností, a teda, ak žalobcovia tvrdia, že mali právo na pozemkoch žalovaného zasiať a potom pozberať úrodu, je potrebné, aby preukázali, z čoho toto ich právo vyplýva, pričom odvolací súd z doposiaľ vykonaného dokazovania a tvrdení žalobcov túto skutočnosť nepovažuje za preukázanú. Súd prvej inštancie tiež neodôvodnil, prečo nevykonal dokazovanie výsluchom D.. C., ktorého navrhli vypočuť obe strany, najmä s ohľadom na to, že v zmysle Civilného sporového poriadku sa zvyšuje procesná zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní a vykonávaní dôkazov. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie je zatiaľ predčasné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V novom rozhodnutí, okrem už uvedených nedostatkov, sa súd prvej inštancie vyporiada tiež s námietkami strán uvedenými v odvolaní a vyjadrení, ktoré sú pre posúdenie veci podstatné, a teda bude sa zaoberať aj posúdením nájomnej zmluvy zo dňa 02. 01. 1996 uzavretej medzi PD v K. F. a Agrosopol 5. TM. s. r. o. z hľadiska jej určitosti. Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 1 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).